ज्ञानवाप्याः समुत्पत्तिं कथ्यमानां मयाऽधुना ।
अनादिसिद्धे संसारे पुरा देवयुगे सुने ! । प्राप्तः कृत-
विदीशानस्तरन् खैरमितस्ततः । न वर्षन्ति यदाऽभ्राणि
न प्रावर्त्तन्त निम्नगाः । जलाभिलाषो न यदा स्नान-
पानादिकर्म्मणि । क्षीरस्वादूदयोरेव यदासीज्जल-
दर्शनम् । पृथिव्यां नरसञ्चारे वर्त्तमाने क्वचित् क्वचित् ।
निर्वाणकमलक्षेत्रं श्रीमदानन्दकाननम् । महाश्मशानं
सर्वेषां वीजानां परमूषरम् । महाशयनसुप्तानां जन्तूनां
प्रतिबोधकम् । संसारसागरावर्त्तपतज्जन्तुतरण्डकम् ।
यातायातातिसंक्षिप्तजन्तुविश्राममण्डपम् । अनेक
जन्मगुणितकर्मसूत्रच्छिदुरम् । सच्चिदानन्दनिलयं
परं ब्रह्म रसायनम् । सुखसन्तानजनकं मोक्षसाधन-
सिद्धिदम् । प्रविश्य क्षेत्रमेतत् स ईशानो जटिलस्तदा ।
त्रिशूलविमलरश्मिजालसमाकुलः । आकुलोके
महालिङ्गं वैकुण्ठपरमेष्ठिनोः । महाकृष्णमहामेघायां
प्रादुरास यदादितः । ज्योतिर्मयीभिर्मालाभिः परितः
परिवेष्टितम् । इन्द्रैर्दन्दारकर्षीणां गणानाञ्च निर-
न्तरम् । सिद्धानां योगिनां स्तोमैरर्च्यमानं निरन्तरम् ।
गीयमानञ्च गन्धर्वैः स्तूयमानञ्च चारणैः । अङ्गहारै-
रप्सरोभिः सेव्यमानमनेकधा । नीराज्यमानं सततं
नागीभिर्मणिदीपकैः । विद्याधरीकिन्नरीभिश्चिकाल
कृतमण्डनम् । अमरीचमरीराजिवीज्यमानमित-
स्ततः । तस्येशानस्य तल्लिङ्गं दृष्ट्वा रुद्रभवत्तटा ।
स्नपयामि महालिङ्गं कलसैः शीतलैर्जलैः । च
स्नान च त्रिशूलेन दाक्षायांशोपकण्ठतः । कुण्डं
प्रचण्ड वेगेन रुद्रो रुद्रपुरेश्वरः । पृथिव्यावरणाम्भांसि
निष्क्रान्तानि तदा सुने ! । भूप्रमाणाद्दशगुणैर्वैरियं वसुधा
हता । तैर्जलैः स्नपयाञ्चक्रे दुष्प्रेक्ष्यैरन्यदेहिभिः ।
दुरारैर्लोकविनदैर्जलपूरैर्वहारिभिः । सप्तसोभि-
रिवाम्भोधैरनन्तैर्व्योमवत्तवत् । ज्योत्स्नावदुज्ज्वल-
स्नावैः पाण्डुरैः शम्भुनामवत् । पीयूषवत् स्वादुतरैः
सुखस्पर्शैर्गवाङ्गवत् । निष्पापधीरकुम्भीरैस्तरलैः पापि-
धर्म्मवत् । विजिताञ्जमहागन्धैः पाटलामोद-
मोदिभिः । अष्टपर्वलोकानां मनोनयनहारिभिः ।
अज्ञानतापसन्तप्तप्राणिप्राणैकरक्षिभिः । पञ्चास्तानां
कलसैः स्नपनातिफलप्रदैः । अङ्गोपसर्गिहृदयक्षि-
तिसुखेहभिः । अज्ञानतिमिराकीर्णैर्ज्ञानदानविदा-
नकैः विघ्नभङ्गुरनाशर्मसुखातिसुखकारिभिः ।
महाबलभयसुस्नातमहाशक्तिविधायिभिः । सहस्रधारे
कलसैः स ईशानो घटोद्भव ! । सहस्रकलसैः स्नपया
मास संहृष्टमानसः । ततः प्रसन्नो भगवान् विश्वाक्षो
विश्वलोचनः । तमुवाच तदेशानं रुद्रं रुद्रपुरेश्वरम् ।
तव प्रसन्नोऽस्मीशान ! कर्मणानेन सुव्रत ! । गुरुज्ञानस्य-
पूर्वेण मयातिप्रीतिकारिणा । ततस्त्वं जटिलेशान वरं
ब्रूहि तपोधन ! । अदेयं न तवास्त्यत्र महोद्यमपरा-
यण । ईशान उवाच । यदि प्रसन्नो देवेश ! वरयोग्योऽस्म्यहं
यदि । तदेतदतुलं तीर्थं तव नाम्नास्तु शङ्कर ।
श्रीविश्वेश्वर उवाच । त्रैलोक्यां यानि तीर्थानि भू-
र्भुवःस्वःस्थितान्यपि । तेभ्योऽखिलेभ्यस्तीर्थेभ्यः शिव-
तीर्थमिदं परम् । शिवो ज्ञानमितिब्रूयुः शिवशब्दार्थ-
चिन्तकाः । तस्य ज्ञानं द्रवीभूतमिह मे महिमोदयात् ।
अतो ज्ञानोदनामैतत्तीर्थन्त्रैलोक्यविश्रुतम् । अस्य
दर्शनमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते । ज्ञानोदतीर्थसंस्पर्शा-
दश्वमेधफलं लभेत् । स्वर्गनाथमनाथाञ्च राजसूयाश्व-
मेधयोः । फलं तुतीर्थे नरः स्नात्वा सन्तर्प्य च पिता-
महान् । यत् फलं समवाप्नोति तदत्र श्राद्धकर्मणा ।
गुरुपुष्यसितास्टम्यां व्यतीपातो यदा भवेत् । तदात्र
श्राद्धकरणाद्गयाकोटिफलं भवेत् । यत् फलं समवाप्नोति
पितॄन् सन्तर्प्य पुष्करे । तत्फलं कोटिगुणितं ज्ञानतीर्थे
तिलोदकैः । सच्छिद्रयां कुरुक्षेत्रे तमोयस्तु विवक्षति ।
यत्फलं पिण्डदानेन तज्ज्ञानोदे दिने दिने । पिण्ड-
निर्वपनं येषां ज्ञानतीर्थे सुतैः कृतम् । मोदन्ते शिव-
लोके ते यावदाहूतसंप्लवम् । अष्टम्याञ्च चतुर्दश्यामुप-
वासी नरोत्तमः । प्रातः स्नात्वाऽथ पीत्वाम्भस्तल्लिङ्ग-
मयो भवेत् । एकादश्यामुपोष्याथ प्राशेद् यत्पुण्डक-
त्रयम् । हृदये तस्य जायन्ते त्रीणि लिङ्गान्यसंशयम् ।
ईशानतीर्थे यः स्नायाद्विशेषात् सोमवासरे । सन्तर्प्य
देवर्षिपितॄन् दत्त्वा दानं स्वशक्तितः । ततः समभ्य-
र्च्य श्रीलिङ्गं महासम्भारविस्तरैः । ततापि दत्त्वा नाना-
र्थान् कृतकृत्यो भवेन्नरः । उपास्य सन्ध्यां ज्ञानोदे यत्
पापं कालसोपजम् । क्षणेन तदपाकृत्य ज्ञानवान्
जायते नरः । शिवतीर्थमिदं प्रोक्तं ज्ञानतीर्थमिदं
शुभम् । तारकाख्यमिदं तीर्थं मोक्षतीर्थमिदं स्मृतम् ।
स्मरणादपि पापौघो ज्ञानोदे क्षीयते ध्रुवम् । दर्शनात्
स्पर्शनात् स्नानात् पानाद्भक्तिसंभवः । डाकिनी-
शाकिनीभूतप्रेतवेतालराक्षसाः । एकाकिनाग्रहेटाद्याः